

повѣрвалъ дѣвола, а Бога не повѣрвалъ, обаче
 созъ тока се онъ измамилъ. Той сѣщій дѣвола, и
 сега шепне въ ушыте на богатолубцыте, и имъ
 говори: Не умрете дава имъ надежда, какъ не-
 ма да умрѣтъ скоро, но ще да живѣтъ много.
 Съ тока ги советѣва да казватъ: Дѣше! имаше
 мнѣга, блага, лежаща на лѣта мнѣга,
 Подобно и онока слово: Не подвижѣса ко
 вѣкъ.

Но кой е той гласъ, когото слѣшамъ азъ, ка-
 то некой небесный громъ: той гласъ е Божій. Ре-
 че же емѣ Богъ: безѣмне, безѣмне! въ
 Сію ношь дѣшѣ твою истажѣтъ Ѡ тебѣ.
 (Лѣк. гл. ѳ. ст. ѳ.) **Ѡ** господине богатолубче! ты по-
 напредѣ дѣмаше на дѣшата си: ѳ ей дѣше, дѣше!
 иждѣ, пій, имашъ приготвено за многѣ години,
 за смерть никакъ не помыслеше, нити поменѣваше,
 а то сега ти се слѣчи противѣ на твоата мысль:
 Въ таа ношь щети извадатъ дѣшата. Въ сію
 ношь истажѣтъ дѣшѣ твою Ѡ тебѣ.
 Слѣдъ малко ще умрешъ. Возможно ли е това да
 бѣде, слышателие! да умре человекъ така на ско-
 ро: возможно е. Но като е возможно, каквы бѣха
 тѣмъ надежды на тогова богатолубца, що искаше
 да си развала житницыте. чи да ги направн по-
 големы, за да могатъ да собиратъ много хранѣ,
 да има да иде за многѣ години; Ахъ сѣтны и
 лъжовны надежды человекѣски! Той богатолубецъ,
 или не е знаилъ, или не е вѣрвалъ, чи какъто у-
 миратъ сиромаси те, така умираатъ и богатите.